USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Kučerové a soudkyň Mgr. RNDr. Jany Zaoralové a Mgr. Blanky Fauré ve věci

žalobkyně:	**JUDr. Jiřina Lužová,** IČO: 44686650, sídlem Dušní 22, 110 00 Praha 1, ins. správkyně dlužníka WPB Capital, spořitelní družstvo v likvidaci, IČO: 25780450, se sídlem Kamenná 835/13, 639 00 Brno-Štýřice
zastoupena	Mgr. Martinem Hrodkem, advokátem, sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1
proti	
žalovaným:	**1/ Bachetle Bohemia, s.r.o.,** IČO 272 36 471 sídlem Olšová 681/1, 165 00 Praha 6 - Suchdol, **2/ G. K.**, nar. xxx, státní příslušník Ruské federace, bytem v ČR sídlem xxx xxx, xxx xxx - xxx, **3/ I. T.**, nar. xxx, státní příslušník Ruské federace, bytem v ČR sídlem xxx xxx, xxx xxx - xxx,
všichni zastoupeni	JUDr. Janem Špačkem, advokátem, sídlem Radlická 663/28, 150 00 Praha 5,

o zaplacení 24 010 000 Kč s příslušenstvím
k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. dubna 2026, č. j. 17C 256/2025-384,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se mění tak, že se řízení nepřerušuje.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu I. stupně 1.9.2025 se žalobkyně proti žalovaným domáhá zaplacení dluhu z úvěru, a to na základě smlouvy o úvěru, uzavřené dne 26.8.2011 mezi dlužníkem (WPB Capital, spořitelní družstvo v likvidaci, IČO: 25780450, se sídlem Kamenná 835/13, 639 00 Brno-Štýřice) jako věřitelem a žalovanými jako úvěrovými dlužníky. V žalobě uvedla, že u Krajského soudu v Brně je vedeno insolvenční řízení dlužníka pod sp.zn. KSBR 33 INS 4030/2024.

2. Soud I. stupně napadeným usnesením rozhodl s odkazem na § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř., že se řízení přerušuje do pravomocného skončení řízení vedených u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 73 ICm 231/2025 a sp. zn. 73 ICm 273/2025.

3. Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30.1.2024, č.j. KSBR 45 INS 4030/2024-A-35 byl zjištěn úpadek dlužníka WPB Capital, spořitelní družstvo v likvidaci, na jeho majetek byl prohlášen konkurs a byla jmenována insolvenční správkyně JUDr. Jiřina Lužová. Ohledně předmětné pohledávky je vedeno několik incidenčních řízení na vyloučení pohledávek ze soupisu majetkové podstaty, a to společností LLANFAIR CAEREREINION

CWNI DALIANNOL Ltd. pod sp.zn. 73 ICm 273/2025 a společností AGHAMA CAPITAL Ltd. pod sp.zn. 73 ICm 231/2025. Řízení nejsou dosud pravomocně skončena.

4. Soud I. stupně přerušil řízení na základě závěru, že v probíhajících incidenčních řízeních je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v dané věci, když výsledek incidenčních sporů má nepochybně význam pro posouzení, kdo je skutečným věřitelem předmětné pohledávky, tedy zda je žalobkyně ve věci aktivně legitimována. Proto je třeba řízení přerušit podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a vyčkat do pravomocného skončení všech uvedených incidenčních řízení. Písemné vyhotovení usnesení soudu I. stupně obsahuje poučení, že odvolání proti tomuto usnesení není přípustné.

5. Usnesení napadla žalobkyně včasným odvoláním. Především namítala, že byla nesprávně poučena o nepřípustnosti odvolání proti rozhodnutí soudu I. stupně, jímž se přerušuje řízení; proto podává odvolání a navrhuje, aby jej odvolací soud projednal.

6. Odvolatelka dále namítala, že nebyly splněny podmínky pro přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. je výjimečným postupem; soud si měl otázku aktivní legitimace vyřešit sám jako otázku předběžnou. Existence incidenčních sporů sama o sobě nebrání soudu, aby předběžné otázky posoudil samostatně; přerušení řízení proto odporuje účelu § 109 o. s. ř. Přerušení je současně nehospodárné, neboť incidenční spory zřejmě nebudou pravomocně skončeny po delší dobu a řízení by se mohlo prodloužit o několik let. Takový odklad může podle odvolatelky zhoršit vymahatelnost žalované pohledávky a oslabit účinnost soudní ochrany. V obdobných věcech jiné soudy řízení nepřerušovaly a otázku aktivní legitimace žalobkyně posuzovaly samostatně; napadené usnesení se proto od této praxe odchyluje.

7. Incidenční spory nadto neřeší ve výroku vlastnictví pohledávky, ale pouze její případné vyloučení ze soupisu majetkové podstaty. Jejich výsledek proto nebude pro rozhodnutí v této věci závazný. Soud I. stupně podle odvolatelky nesprávně směšuje otázku vlastnictví pohledávky s otázkou jejího vyloučení z majetkové podstaty, a vychází tak z nesprávného předpokladu o významu incidenčních sporů pro projednávanou věc.

8. Pohledávka je sepsána v majetkové podstatě WPB Capital a dispoziční oprávnění k ní vykonává insolvenční správkyně; žalobkyně je proto aktivně legitimována bez ohledu na dosud neskončené incidenční spory.

9. Nároky společnosti Aghama jsou podle odvolatelky nedůvodné a dosavadní rozhodovací praxe neposkytuje oporu závěru, že by tato společnost byla vlastníkem pohledávky. Stejně tak společnost LCCD podle odvolatelky neprokázala právní titul k nabytí pohledávky; soudy již opakovaně dovodily neúčinnost či neexistenci tvrzeného převodu.

10. Odvolací soud se především zabýval otázkou přípustnosti odvolání. Odvolání proti usnesení, jímž soud podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. přerušil řízení, je přípustné. Takové rozhodnutí totiž nelze považovat za usnesení upravující vedení řízení ve smyslu § 202 odst. 1 písm. a) o. s. ř., proti němuž odvolání přípustné není. Přerušení řízení zasahuje do procesního postavení účastníků tím, že dočasně znemožňuje pokračování v projednávání a rozhodnutí věci, a má proto samostatné procesní účinky. Přípustnost odvolání potvrzuje i ustálená judikatura Nejvyššího soudu, podle níž je usnesení o přerušení řízení rozhodnutím, jímž je soud podle § 170 odst. 1 o. s. ř. vázán. Právě skutečnost, že nejde o pouhé organizační opatření soudu, ale o rozhodnutí s bezprostředním dopadem na průběh řízení, vylučuje jeho podřazení pod rozhodnutí upravující vedení řízení. Proto je proti usnesení o přerušení řízení odvolání přípustné.

11. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a odst. 5, 6 o. s. ř., aniž bylo třeba nařídit jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.); dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

12. Podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. může soud řízení přerušit, probíhá-li jiné řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu. Smyslem tohoto institutu je zabránit tomu, aby v projednávané věci soud rozhodoval otázku, o níž má být autoritativně rozhodnuto v jiném řízení a jejíž vyřešení bude pro rozhodnutí v projednávané věci závazné nebo alespoň bezprostředně významné.

13. V posuzované věci se insolvenční správkyně domáhá vůči žalované společnosti zaplacení pohledávky, která náleží do majetkové podstaty dlužníka (§ 206 odst. 1 insolvenčního zákona). Skutečnost, že žalovaná tuto pohledávku v insolvenčním řízení popřela a že v návaznosti na to probíhá incidenční spor o její zjištění, sama o sobě neodůvodňuje závěr, že výsledek incidenčního řízení představuje otázku významnou pro rozhodnutí v tomto sporu ve smyslu § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř.

14. Incidenční spory jsou zvláštní kategorií sporů vyvolaných insolvenčním řízením, jejichž taxativní výčet obsahuje § 159 odst. 1 insolvenčního zákona. Jde o procesní nástroje sloužící k řešení otázek významných pro průběh a výsledek insolvenčního řízení. Ostatně § 159 odst. 2 insolvenčního zákona výslovně stanoví, že pro jiné spory, jejichž účastníkem je insolvenční správce, nelze ustanovení o incidenčních sporech použít, i když probíhají za trvání insolvenčního řízení.

15. Spor o pravost, výši nebo pořadí přihlášené pohledávky podle § 198 a násl. insolvenčního zákona řeší pouze otázku, zda a v jakém rozsahu bude pohledávka zjištěna a uspokojována v rámci konkrétního insolvenčního řízení. Rozhodnutí vydané v incidenčním sporu proto působí primárně v poměrech daného insolvenčního řízení a slouží pro účely přezkumu a zjištění přihlášené pohledávky. Této povaze incidenčních sporů odpovídá i systematika § 159 insolvenčního zákona, která je koncipuje jako spory neoddělitelně spjaté s insolvenčním řízením.

16. Rovněž judikatura Nejvyššího soudu vychází z toho, že incidenční spor o určení pravosti, výše nebo pořadí přihlášené pohledávky slouží výlučně potřebám insolvenčního řízení a jeho výsledek nepředstavuje obecně závazné rozhodnutí o existenci pohledávky v poměrech mimo toto řízení (srov např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2024, sp. zn. 29 Cdo 3626/2023, v němž Nejvyšší soud výslovně uvedl, že *„incidenčním sporem o určení pravosti, výše nebo pořadí přihlášené pohledávky se řeší sporné otázky pravosti, výše nebo pořadí přihlášené pohledávky jen pro potřeby insolvenčního řízení"* a že pravomocné rozhodnutí vydané v takovém incidenčním sporu *„má účinky jen v rámci insolvenčního řízení dlužníka").*

17. V nyní projednávané věci je předmětem řízení nárok insolvenční správkyně na zaplacení pohledávky dlužníka za žalovanou společností; soud zde samostatně posuzuje vznik, existenci a vymahatelnost uplatněného nároku podle hmotného práva. Tyto otázky však nejsou předmětem posouzení toliko jako předběžné otázky závislé na výsledku incidenčního sporu, nýbrž tvoří vlastní předmět řízení.

18. Výsledek incidenčního řízení tudíž nebude představovat rozhodnutí o otázce, kterou by byl soud v tomto řízení vázán, ani nepůjde o rozhodnutí, jehož účinky by se bez dalšího promítaly do projednávaného sporu. Jinak řečeno, skutečnost, že v incidenčním řízení bude pro potřeby insolvenčního řízení posuzována existence téže pohledávky, nezakládá vztah prejudiciality odůvodňující přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

19. Za této situace nemůže obstát závěr soudu I. stupně, že v incidenčním řízení je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí v této věci. Význam výsledku incidenčního sporu je omezen na poměry příslušného insolvenčního řízení a na rozhodnutí o přihlášené pohledávce v jeho rámci. Nejde proto o takové jiné řízení, jehož výsledek by odůvodňoval přerušení tohoto sporu.

20. Z uvedených důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 o. s. ř. napadené usnesení změnil tak, že se řízení v této věci nepřerušuje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

Praha 28. srpna 2026

JUDr. Marcela Kučerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.